DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2026-92-19

УДК 364.4-053.2:004.9:330.13

МОДЕЛЮВАННЯ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОЇ ТА ЕКОНОМІЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ Е-ПЛАТФОРМ ДЛЯ ПІДТРИМКИ СІМЕЙНИХ ФОРМ ВИХОВАННЯ (ДЕІНСТИТУЦІОНАЛІЗАЦІЇ)

MODELING THE SOCIO-PSYCHOLOGICAL AND ECONOMIC EFFECTIVENESS OF E-PLATFORMS TO SUPPORT FAMILY-BASED CARE (DEINSTITUTIONALIZATION)

Фурса Тетяна Петрівна
кандидат економічних наук, доцент, кафедра управління та адміністрування
Івано-Франківського навчально-наукового інституту менеджменту,
Західноукраїнський національний університет
ORCID: https://orcid.org/0000-0003-4562-2252

Fursa Tetiana
Ivano-Frankivsk Educational and Research Institute of Management,
West Ukrainian National University

Статтю присвячено актуальним питанням упровадження інтегрованих цифрових платформ для підтримки сімейного влаштування дітей та пошуку шляхів підвищення їх ефективності й безпеки. Актуальність теми пов'язана з потребою оцінювати не лише швидкість процедур, а і їх вплив на дитину, сім'ю, витрати та якість врядування. Запропоновано концептуальну архітектуру е-платформи, процесну та логічну моделі її функціонування, систему основних показників ефективності, що поєднує соціально-психологічний, економічний та цифровий блоки, орієнтовані на підвищення психологічної безпеки дитини, стабільність сімейного влаштування, а також на скорочення тривалості процедур та адміністративних витрат. Розроблено композитний індекс ефективності е-платформи, що забезпечує інтегроване оцінювання соціально-психологічних, економічних і цифрових результатів та дозволяє визначити додатковий ефект цифрової підтримки шляхом порівняння сценаріїв із платформою та без неї.

Ключові слова: деінституціоналізація, сімейне влаштування, е-платформа, соціально-психологічна ефективність, економічна ефективність.

The article explores current issues related to the implementation of integrated digital platforms designed to support family placement of children and to identify ways of improving their effectiveness and safety. The relevance of the study is determined by the need to assess not only the speed of administrative procedures, but also their impact on the child, the family, public expenditure, and the quality of governance. The research methodology combines an interdisciplinary approach with logical and process modelling. A conceptual architecture of the e-platform is proposed together with process and logical models of its functioning and a system of key performance indicators integrating socio-psychological, economic, and digital dimensions. These components are aimed at strengthening the child's psychological safety, increasing the stability of family placement, improving the correspondence between the child's needs and the family's resources, and reducing the duration and cost of operational procedures. A composite index of e-platform effectiveness has been developed to provide an integrated assessment of socio-psychological, economic, and digital outcomes. It also makes it possible to identify the additional effect of digital support by comparing two scenarios: family placement with the use of an integrated platform and family placement without it. The proposed approach reflects a human-centred understanding of digital transformation, in which the child's rights, needs, safety, and well-being remain the main criteria for evaluating technological solutions. The practical value of the study lies in the possibility of using the developed model by public authorities and local governments to assess digital solutions, improve decision-making, monitor results, justify resource allocation, and determine the feasibility of further implementation and scaling of integrated platforms in the child protection system. It can also support comparisons among communities operating under different social and security conditions.

Keywords: deinstitutionalization, family placement, e-platform, socio-psychological efficiency, economic efficiency.

© Фурса Т. П., 2026
Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

Постановка проблеми. Орієнтація України на європейську інтеграцію та людиноцентричну державну політику зумовлює необхідність системного реформування сфери захисту прав дітей. Одним з його основних напрямів є деінституціоналізація – перехід від інтернатного догляду до сімейних форм виховання. Проте, попри реалізацію відповідних заходів у 2015-2024 роках, інституційна модель зберігає значний вплив.

Нормативну основу реформи формують закони у сфері охорони дитинства, соціального захисту дітей-сиріт і надання соціальних послуг, а також національні стратегії забезпечення права дитини на сімейне виховання. Водночас результативність реформ обмежують фрагментарність даних, недостатня міжвідомча координація, тривалі процедури, нерівна спроможність громад і недосконалість інструментів оцінювання якості та стабільності сімейного влаштування. Повномасштабна війна посилила навантаження на соціальні служби, збільшила кількість дітей, які потребують сімейного влаштування, та виявила обмеженість традиційних механізмів реагувати на нові виклики.

У цих умовах актуальним є впровадження цифрових рішень, здатних підвищити ефективність, безпеку та прозорість відповідних процесів. Спеціалізовані е-платформи можуть інтегрувати дані соціальних, медичних та освітніх систем, забезпечувати обмін інформацією, міжвідомчу координацію, підбір сім'ї та супровід дитини. Водночас їх соціально-психологічні та економічні наслідки потребують комплексного оцінювання.

Проблематика має міждисциплінарний характер, поєднуючи електронне врядування, державне управління, соціальну роботу та цифрову трансформацію. Її актуальність для спеціальності С1 «Економіка» визначається необхідністю оцінювання ефективності бюджетних витрат, соціально-економічної результативності е-платформ, їх впливу на якість послуг і формування людського капіталу. Отже, важливим науковим завданням є розроблення комплексної моделі оцінювання ефективності е-платформ підтримки сімейного влаштування з урахуванням витрат, результатів, соціальних ефектів і довгострокових наслідків деінституціоналізації в умовах війни та повоєнного відновлення України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. В українському науковому просторі деінституціоналізацію переважно розглядають у нормативно-правовому, організаційному та управлінському вимірах. Зокрема, В. Цопа, О. Яворська, С. Чеберячко, Т. Маматова та К. Лапко аналізують стратегічний розвиток реформи, її євроінтеграційний аспект і вплив війни [1]. Реалізацію права дитини на сімейне виховання в умовах воєнного стану вивчає Л. Грицишина [2]. Окремі інституційні аспекти досліджують М. Юніна та В. Красільніков [3]. Однак питання прив'язаності, травматизації, психологічної стійкості, та стабільності влаштування розкрито обмежено. Зарубіжні дослідження [4; 5] пов'язують результативність сімейного влаштування з якістю взаємин, відповідністю ресурсів сім'ї потребам дитини, підготовленістю вихователів і доступністю професійного супроводу.

Окремий напрям становлять дослідження цифровізації соціальної роботи. Так, К. Ігнатенко і Ш. Садзаглішвілі аналізують дистанційні соціальні послуги в умовах війни [6], а О. Білецький систематизує можливості цифрових інструментів [7]. Проте комплексне застосування е-платформ для пошуку сім'ї, зіставлення її спроможності з потребами дитини та здійсненням підтримки залишається недостатньо розкритим. Інституційні передумови цифровізації висвітлено в працях, присвячених електронному врядуванню [8; 9; 10], у яких її розглядають як складник адаптації законодавства України до вимог ЄС, а також як важливий чинник підвищення прозорості, ефективності та якості надання державних послуг. В окремих працях увагу зосереджено на алгоритмічному підборі сімей, цифровій комунікації, дистанційній підтримці [11; 12] і використанні штучного інтелекту [13]. Водночас автоматизовані рекомендації розглядаються як допоміжний інструмент, що потребує професійного контролю, відповідальності фахівця та можливості перегляду рішень.

Економічне оцінювання альтернативних форм виховання здійснюється із застосуванням підходів «cost-benefit» і «cost-effectiveness». В українських працях [14; 15] порівняння витрат на інституційні та сімейні форми подано фрагментарно, тоді як зарубіжні дослідження охоплюють поточні витрати й довгострокові суспільні наслідки, зокрема освітні, трудові та соціальні результати дітей у дорослому віці [16; 17]. Водночас можливість зіставлення різних моделей ускладнює відсутність уніфікованих показників ефективності.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Попри значний науковий доробок, цілісний підхід до оціню-

вання ефективності е-платформ підтримки сімейного влаштування дітей відсутній. Соціально-психологічні результати здебільшого досліджуються окремо від економічних, а вплив цифрового підбору, супроводу й аналітики на стабільність влаштування та ефективність використання ресурсів залишається недостатньо вивченим. Зарубіжні моделі недостатньо враховують українські умови: децентралізацію соціальних послуг, нерівну спроможність громад, наслідки війни та інтеграцію з державними реєстрами. Це зумовлює потребу в інтегрованій міждисциплінарній моделі, що поєднує соціально-психологічні й економічні показники та забезпечує комплексне оцінювання результативності е-платформ.

Метою статті є розроблення та обґрунтування інтегрованої моделі оцінювання соціально-психологічної та економічної ефективності е-платформ підтримки сімейного влаштування дітей, що дозволить визначити додатковий ефект цифрової підтримки процесів деінституціоналізації.

Для досягнення поставленої мети передбачено розв'язання таких завдань:

1) узагальнити теоретико-методологічні підходи до оцінювання соціально-психологічної та економічної ефективності сімейного влаштування дітей і визначити місце цифрових платформ у розвитку системи соціального захисту;

2) розробити концептуальну модель е-платформи підтримки сімейних форм виховання, що поєднує архітектуру цифрової взаємодії, процесну модель супроводу та логічну модель оцінювання результативності;

3) запропонувати систему соціально-психологічних, економічних і цифрових показників (KPI) та інтегральний підхід до оцінювання ефективності е-платформи, визначивши можливості їх практичного застосування.

У дослідженні застосовано системний і порівняльний аналіз, структурно-функціональне, процесне та логічне моделювання, багатокритеріальне оцінювання й узагальнення наукових джерел.

Виклад основного матеріалу дослідження. Модель соціально-психологічної та економічної ефективності е-платформ підтримки сімейного влаштування ґрунтується на міждисциплінарному підході, що поєднує нове публічне врядування, цифрову зрілість, екологічну теорію розвитку дитини, травмоорієнтований підхід та економічне оцінювання соціальних програм.

Методологічною основою архітектури е-платформи є екосистемний підхід до публічних послуг, за яким їх результативність формується через взаємодію інституційного, системного, індивідуального та ціннісного рівнів [18]. Це узгоджується з переходом публічного управління України від ієрархічної моделі до мережевої взаємодії [19] та визначає е-платформу як інструмент координації підбору, влаштування і супроводу дитини. В умовах війни її значення посилюється через переміщення дітей і сімей, зростання навантаження на соціальні служби та потребу в оперативному міжвідомчому обміні даними.

Технологічну зрілість е-платформи доцільно оцінювати за рамкою цифрового врядування OECP [20], орієнтованою на перехід від фрагментарної цифровізації до цілісної людиноцентричної моделі. Технологічний блок має охоплювати інтеграцію з державними інформаційними системами, забезпечення якості й повноти даних, безперервність ведення соціального випадку, доступність платформи, захист інформації, прозорість алгоритмів та професійний контроль.

Соціально-психологічний складник спрямований на збереження психоемоційної стабільності, безпеки та захищеності дитини. З огляду на це, під час проєктування е-платформ необхідно враховувати положення травмоорієнтованого підходу [4; 5] та досвід країн із розвиненими системами сімейного влаштування, у яких результативність насамперед оцінюють за рівнем психологічного благополуччя та стабільністю становища дитини.

Водночас комплексне оцінювання потребує врахування не лише індивідуального стану дитини, а й умов її соціального оточення. У цьому контексті важливе методологічне значення має екологічна теорія розвитку У. Бронфенбреннера та П. Морріс [21], яка передбачає врахування не лише характеристик дитини, а й взаємодії середовищ її розвитку: сім'ї, найближчого оточення, освіти, охорони здоров'я, соціальних служб і державної політики. Це зумовлює необхідність оцінювання сімейних ресурсів, освітніх і медичних потреб, доступності послуг у громаді та сталості соціальних зв'язків.

Економічна ефективність е-платформи виявляється в скороченні тривалості пошуку сім'ї, трудомісткості ведення випадку, адміністративних витрат і кількості помилкових або несвоєчасних рішень. У довгостроковій перспективі вона охоплює стабільність влаштування, зниження ризику його зриву та

повторної інституціоналізації, підвищення соціальної окупності інвестицій і створення суспільної цінності. Такі результати сприяють формуванню людського капіталу, зменшенню навантаження на систему соціального захисту, охорони здоров'я та правосуддя, а також повнішій інтеграції дитини в суспільство.

Узагальнення теоретико-методологічних підходів дало змогу визначити базові соціально-психологічні та економічні характеристики інституційного й сімейного влаштування. Водночас в українському науковому дискурсі недостатньо представлені показники оцінювання додаткового ефекту цифрової підтримки. З огляду на це, поряд із традиційними характеристиками запропоновано авторські показники (*), безпосередньо пов'язані з функціонуванням е-платформи.

До соціально-психологічного блоку віднесено рівень відповідності потреб дитини ресурсам сім'ї, що характеризує якість підбору (matching), та безперервність супроводу, яка відображає повноту й своєчасність підтримки після влаштування. Економічний блок доповнено показником витрат на одне стабільне сімейне влаштування, що співвідносить витрати на платформу й супровід випадку з досягнутим результатом. Інтегральний блок містить індекс додаткової ефектив-

Таблиця 1

Порівняльна характеристика соціально-психологічних та економічних показників ефективності різних форм сімейного влаштування

Показники	Інституційне виховання	Традиційне сімейне виховання	Сімейне виховання за підтримки е-платформ
Соціально-психологічний блок			
Психологічна безпека та прив'язаність	Обмежені груповим доглядом	Залежать від якості сімейного середовища	Посилюються завдяки оцінюванню сумісності, моніторингу й супроводу
Стабільність сімейного влаштування	Не забезпечується	Залежить від підбору та супроводу	Підвищується завдяки ранньому виявленню ризиків і втручанню
Відповідність потреб дитини ресурсам сім'ї*	Не визначається	Оцінюється експертно	Визначається комплексним аналізом даних
Безперервність супроводу*	Стандартизована в межах закладу	Може бути нерегулярною	Забезпечує послідовність її своєчасність підтримки
Економічний блок			
Поточні та адміністративні витрати	Значні витрати на інфраструктуру і персонал	Кошти спрямовуються на дитину та сім'ю	Витрати на платформу, але скорочуються дублювання й нецільові витрати
Тривалість пошуку сім'ї та трудомісткість	Високі через паперові процедури	Залежать від ручного пошуку та координації	Скорочуються завдяки цифровому підбору й автоматизації
Витрати на одне стабільне влаштування*	Не застосовується	Охоплюють пошук, підготовку й супровід	Враховують витрати на платформу на один стабільний випадок
Інтегральний блок			
Запобігання повторній інституціоналізації	Не є результатом моделі	Залежить від стабільності сім'ї та супроводу	Посилюється завдяки моніторингу й координації
Формування людського капіталу	Обмежується депривацією та ізоляцією	Підтримується сімейним середовищем	Посилюється своєчасним виявленням потреб і наданням послуг
Індекс додаткової ефективності е-платформи*	Не застосовується	Базовий рівень порівняння	Приріст результатів порівняно зі сценарієм без платформи

Джерело: сформовано автором на основі [4–10; 13–21]

ності е-платформи, який відображає приріст результатів порівняно зі сценарієм без цифрової підтримки та узагальнює зміни в стабільності сімейного влаштування, зниженні ризику повторної інституціоналізації, ефективності використання ресурсів і формуванні людського капіталу.

Порівняльну характеристику традиційних і авторських показників наведено в таблиці 1.

Дані, наведені в таблиці 1, засвідчують вищий соціально-психологічний та економічний потенціал сімейного влаштування порівняно з інституційним доглядом, однак його результативність залежить від якості підбору сім'ї та подальшого супроводу. Е-платформа може посилювати цей ефект завдяки комплексному аналізу даних про дитину й сім'ю та узгодженій взаємодії її модулів. Запропоновані показники дають змогу виокремити ефект цифрового підбору й супроводу та сформувати систему KPI й композитний індекс ефективності.

Цифровий контур соціального захисту дітей в Україні охоплює Єдину інформаційну систему соціальної сфери (далі – ЄІССС), Єдину інформаційно-аналітичну систему (далі – ЄІАС) «Діти», Єдиний соціальний реєстр, Реєстр надавачів та отримувачів соціальних послуг та електронні державні сервіси. Розрізненість цих ресурсів зумовлює необхідність створення е-платформи, що інтегрує дані, процеси та інструменти в єдиному інформаційному середовищі. Концептуальну архітектуру такої е-платформи, що поєднує користувачів, функціональні модулі, зовнішні інформаційні системи й механізми контролю представлено на рис. 1.

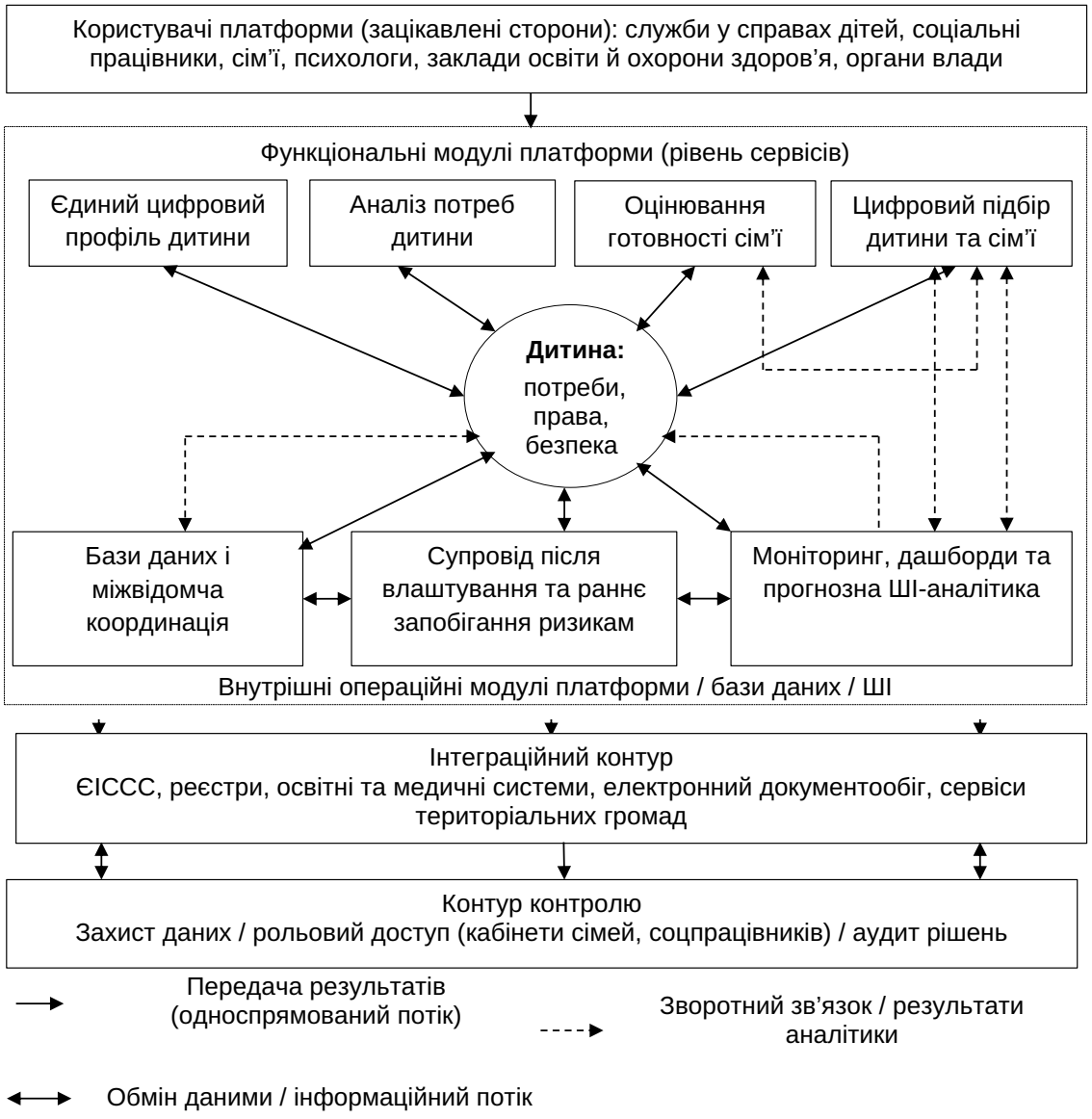

Рис. 1. Концептуальна архітектура е-платформи для підтримки сімейних форм виховання

Джерело: сформовано автором

Як бачимо, основними складниками моделі є сервісний та операційний рівні, інтеграційний і контрольний контури. Її центральним елементом є потреби, права та безпека дитини, а всі інші модулі забезпечують їх реалізацію. Сервісний рівень охоплює формування цифрового профілю, аналіз потреб, оцінювання готовності сім'ї та цифровий підбір. Операційний рівень забезпечує роботу з даними, міжвідомчу координацію, супровід після влаштування, моніторинг, аналітику та раннє виявлення ризиків.

Результати спостереження за адаптацією дитини та сім'ї повертаються до модулів аналізу й підбору, що дозволяє своєчасно коригувати підтримку. Інтеграційний контур забезпечує взаємодію е-платформи з ЄІССС, державними реєстрами, освітніми, медичними системами та цифровими сервісами громад, що дозволяє автоматизувати обмін даними, уникнути їх дублювання та забезпечити фахівців актуальною інформацією. Контур контролю охоплює правила доступу, захист персональних даних, аудит рішень, прозорість алгоритмів і професійний нагляд. Запропонована архітектура поєднує людиноцентричність, безперервність супроводу, міжвідомчу інтеграцію та зворотний зв'язок. Взаємодія цих елементів сприяє підвищенню якості рішень, скороченню тривалості процедур, ранньому виявленню ризиків та зміцненню стабільності сімейного влаштування.

Для відображення послідовності взаємодії модулів на різних етапах сімейного влаштування запропоновано процесну модель (рис. 2).

У межах процесної моделі сімейне влаштування розглядається як циклічний процес, у якому результати моніторингу використовуються для уточнення цифрового профілю, параметрів підбору й коригування рішень. Машинне навчання та прогнозна аналітика розширюють можливості раннього виявлення ризиків, прогнозування потреб дитини й сім'ї та оцінювання ймовірності нестабільності влаштування. Проте алгоритмічні рекомендації мають допоміжний характер, а остаточні рішення ухвалюють фахівці, що забезпечує пояснюваність, аудит, професійну відповідальність і дотримання принципу «людина в контурі».

Запропонована модель дає змогу оцінювати вплив цифрових функцій на стабільність сімейного влаштування. Для комплексного визначення ефективності необхідно простежити, як ресурси та процеси платформи перетворюються на безпосередні результати, зміни в становищі дитини й сім'ї та довгострокові соціально-економічні наслідки. Цей причинно-наслідковий зв'язок відображено

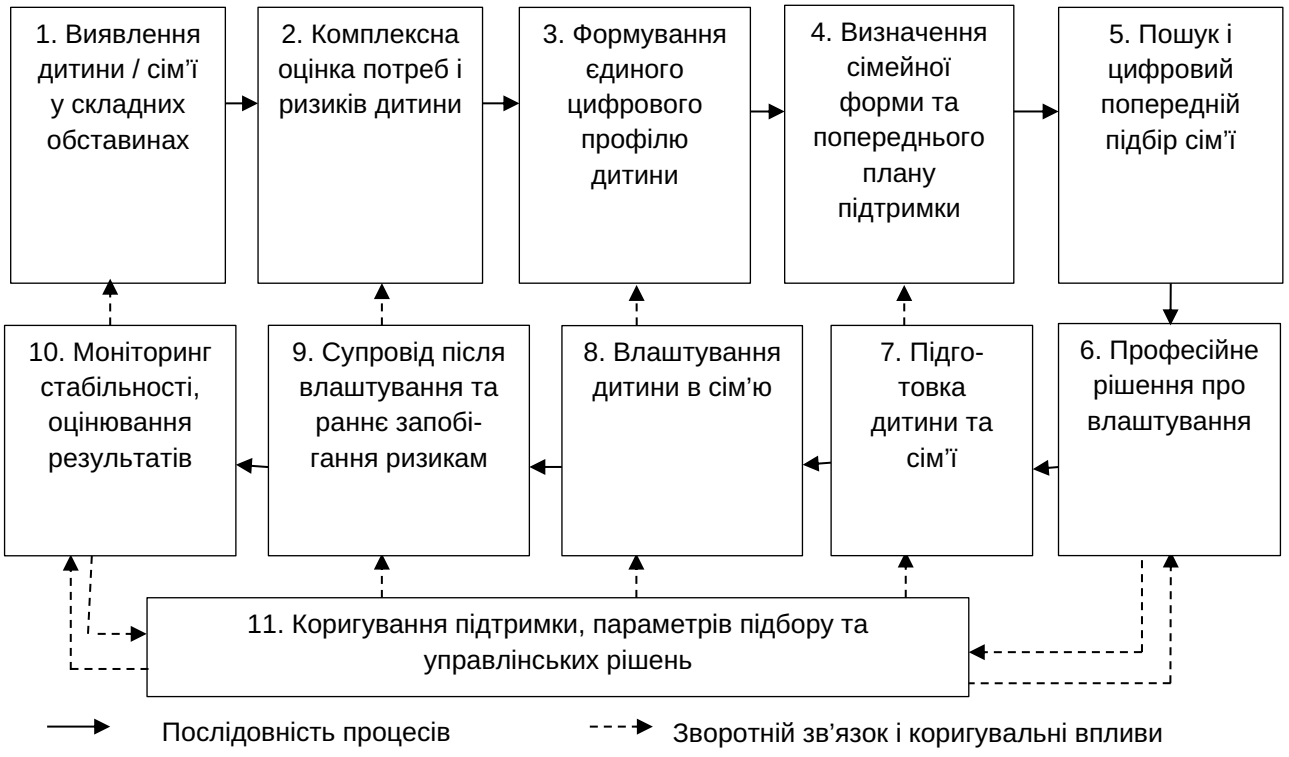

Рис. 2. Процесна модель деінституціоналізації за підтримки е-платформи

Джерело: сформовано автором

в логічній моделі ефективності е-платформи (рис. 3).

Логічна модель відображає перетворення ресурсів і цифрових процесів на соціально-психологічні, економічні та суспільні результати. Вона розмежовує операційну результативність платформи, зміни в становищі дитини та довгострокові наслідки, зокрема зниження ризику повторної інституціоналізації, оптимізацію бюджетних витрат, підвищення соціальної ефективності інвестицій і формування людського капіталу. Це забезпечує комплексне оцінювання внеску е-платформи в безпеку дитини, відповідність сімейного середовища її потребам та результативність використання ресурсів.

Для кількісного оцінювання запропоновано систему KPI, на основі якої формуються часткові та композитний індекси ефективності е-платформи (табл. 2).

Для кожного блоку розраховується частковий індекс як середнє нормованих до шкали 0-1 значень KPI: $I_j = \frac{\sum_{i=1}^{n} KPI_i}{n}$ де I_j – індекс відповідного блоку; KPI_i – нормоване значення, n – кількість показників у блоці. Формуються індекси соціально-психологічної ефективності I_{sp}, економічної ефективності I_E та цифрової зрілості та врядування I_D.

Композитний індекс визначається як їх зважена сума: $I_{EP} = k_1 I_{SP} + k_2 I_E + k_3 I_D$ (k1+k2+k3=1). Перевага надається соціально-психологічному блоку, оскільки основним результатом платформи є безпечне та стабільне сімейне влаштування. Орієнтовні ваги (значення k) становлять 0,5, 0,3 і 0,2 відповідно. Значення I_{EP} інтерпретується так: до 0,49 – низька, 0,50–0,74 – достатня, 0,75–1,00 – висока ефективність. Додатковий ефект цифрової підтримки визначається порівнянням сценаріїв $\Delta I = I_{EP}^{платформа} - I_{EP}^{без\ платформи}$. Позитивне значення ΔI свідчить про підвищення сукупної ефективності сімейного влаштування завдяки е-платформі.

Такий підхід узгоджується з дослідженнями, що пов'язують ефективність сімейного влаштування зі стабільністю становища дитини, якістю сімейного середовища, доступністю підтримки та довгостроковими соціальними результатами [4; 5; 13; 16–18; 21]. Поєднання трьох блоків KPI дає комплексну оцінку результатів для дитини й сім'ї, ефективності використання ресурсів і спроможності цифрової системи їх забезпечувати.

Зазначимо, що модель має концептуальний характер, тому запропоновані KPI, коефіцієнти, ваги та межі оцінювання потребують перевірки на фактичних даних, оскільки на результати можуть впливати різні характеристики окремого соціального випадку. Її подальше вдосконалення передбачає уточнення цільових значень і порівняння результатів до та після впровадження е-платформи.

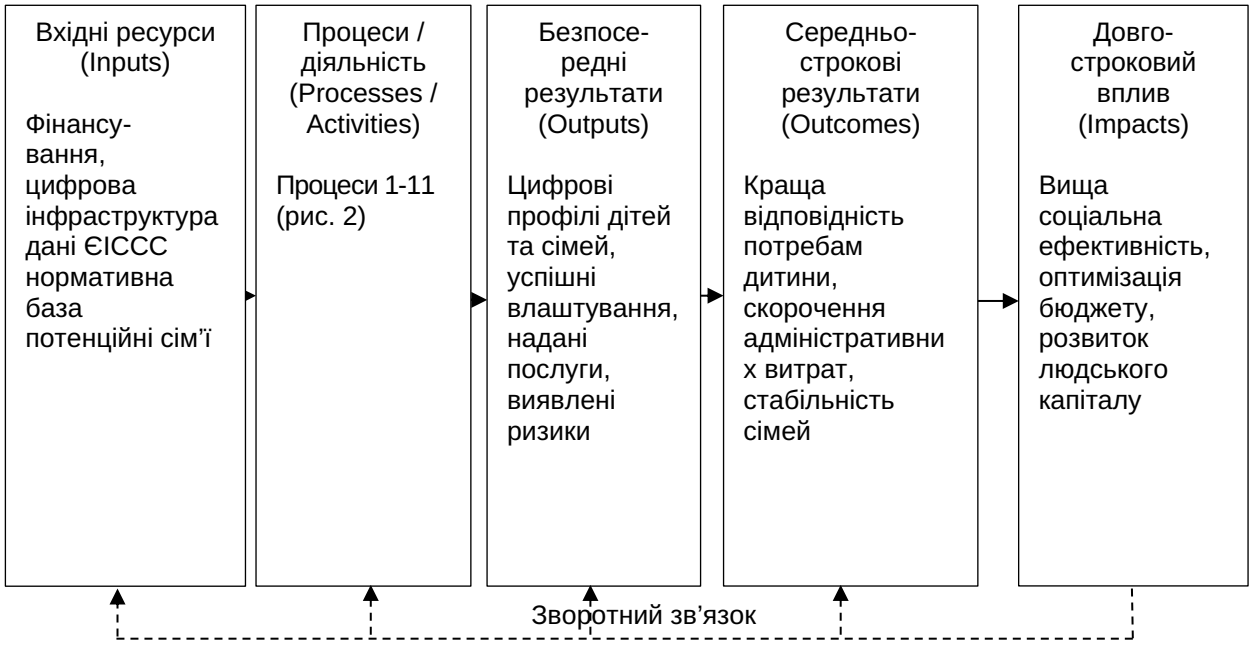

Рис. 3. Логічна модель соціально-психологічної та економічної ефективності е-платформи

Джерело: сформовано автором

Таблиця 2

Система KPI е-платформи підтримки сімейних форм виховання

Показник	Метод вимірювання	Орієнтовні цільові значення	Період моніторингу
Соціально-психологічний блок			
Відчуття безпеки	Інтерв'ю, стандартизована шкала оцінювання	Позитивна динаміка	6-12 міс.
Емоційно-поведінкові прояви	Психологічні шкали, дані сім'ї та закладу освіти	Зменшення на ≥ 10%	3 міс.
Соціалізація	Відвідування закладів освіти, соціальна участь	Позитивна динаміка за ≥ 2 складниками	6 міс.
Задоволеність батьків підтримкою	Опитування за шкалою задоволеності (Лайкерта)	≥ 80% позитивних оцінок	6 міс.
Ризики зриву	Частка повторних влаштувань	≤ 10% у пілотній вибірці	1 рік
Економічний блок			
Тривалість пошуку сім'ї	Дані платформ за етапом підбору	Скорочення на ≥ 20%	3 міс.
Трудомісткість випадку	Облік робочого часу	Скорочення на ≥15%	3 міс.
Витрати на стабільне влаштування	Розрахунок питомих витрат	Нижче, ніж без платформи	3 міс.
Попереджені витрати	Калькуляція витрат на повторне влаштування та кризове втручання	Перевищують витрати на е-платформу	1 рік
ROI платформи	Співвідношення чистих вигід і витрат	ROI>	1 рік
Блок цифрової зрілості та врядування			
Повнота цифрового профілю	Частка заповнених обов'язкових полів	≥ 95%	1 міс.
Інтегрованість систем	Частка реалізованих інтеграцій	≥ 80% на етапі масштабування	3 міс.
Своєчасність оновлення	Частка вчасно оновлених записів	≥ 90%	1 міс.
Верифікація рекомендацій	Журнал професійної перевірки	100%	Постійно
Інциденти безпеки	Журнал безпеки	Відсутність інцидентів	Постійно

Джерело: сформовано автором

Подальша апробація запропонованої моделі має здійснюватися в регіонах із різними умовами функціонування системи соціального захисту, зокрема з урахуванням безпекової ситуації, ресурсних можливостей громад і навантаження на соціальні служби. Такий підхід дасть змогу перевірити практичну придатність е-платформи, уточнити параметри оцінювання та визначити умови її ефективного впровадження. Важливими передумовами цього процесу є інтеграція з державними інформаційними системами, уніфікація даних, підготовка фахівців і регулярний перегляд показників ефективності. При цьому використання алгоритмічних рекомендацій має супроводжуватися належним захистом персональних даних, перевіркою точності та прозорості алгоритмів, а також дотриманням принципу «людина в контурі».

Для повноцінного впровадження е-платформи необхідне також нормативне врегулювання процедур аудиту алгоритмічно підтриманих рішень на рівні держави та забезпечення міжвідомчої взаємодії й доступності послуг на рівні громад. Масштабування платформи доцільно здійснювати після підтвердження її соціально-психологічної та економічної ефективності за результатами

апробації, а також уточнення параметрів композитного індексу на основі практичних даних.

Висновки. Проведене дослідження засвідчило, що оцінювання ефективності цифрових рішень у сфері сімейного влаштування потребує комплексного підходу, який враховує не лише швидкість і якість адміністративних процедур, а й соціально-психологічні результати для дитини, економічну доцільність використання ресурсів і рівень цифрової зрілості системи. Встановлено, що найбільший ефект е-платформа забезпечує за умови інтеграції міжвідомчих інформаційних ресурсів, безперервного супроводу дитини та сім'ї, а також використання цифрових інструментів для підтримки, а не заміни професійного прийняття рішень.

У результаті дослідження розроблено концептуальну архітектуру е-платформи, процесну модель цифрового супроводу сімейного влаштування та логічну модель оцінювання її соціально-психологічної й економічної ефективності. Запропоновано систему показників, що охоплює соціально-психологічний, економічний і цифровий блоки, а також інтегральний індекс, який дає змогу комплексно оцінити результати функціонування платформи та визначити додатковий ефект цифрової підтримки порівняно з традиційною моделлю сімейного влаштування.

Практичне значення запропонованого підходу полягає в можливості його використання під час проєктування, апробації та подальшого впровадження цифрових платформ підтримки сімейних форм виховання, а також для моніторингу їх результативності та прийняття управлінських рішень.

Перспективи подальших досліджень пов'язані з емпіричною перевіркою запропонованої моделі, уточненням системи показників і вагових коефіцієнтів, а також оцінюванням ефективності е-платформи в різних регіонах України з урахуванням безпекових, соціально-економічних та інституційних особливостей.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Цопа В., Яворська О., Чеберячко С., Маматова Т., Лапко К. Реформування системи інституційного догляду за дітьми в Україні в умовах військової агресії. *Аспекти публічного управління*. 2025. Т. 13. № 3. С. 53–62. URL: https://aspects.org.ua/index.php/journal/article/view/1135

2. Грицишина Л. В. Здійснення права на сімейні форми виховання в умовах воєнного стану. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2024. №3. С.139–143. DOI: https://doi.org/10.24144/2788-6018.2024.03.22

3. Юніна М. П., Красільніков В. П. Реалізація права дитини на сімейну турботу через опіку та піклування в умовах воєнного стану. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2025. № 6. Ч. 1. С.461-467. DOI: https://doi.org/10.24144/2788-6018.2025.06.1.71

4. Maguire D., May K., McCormack D., Fosker T. A. Systematic Review of the Impact of Placement Instability on Emotional and Behavioural Outcomes Among Children in Foster Care. *Journal of Child Adolesc Trauma*. 2024. Vol. 17, № 2. P. 641–655. DOI: https://doi.org/10.1007/s40653-023-00606-1

5. Vallejo-Slocker L., Indioaga-Mondragon N., Axpe I., Willi R., Guerra-Rodriguez M., Montserrat C., Valle J. F. Systematic Review of the Evaluation of Foster Care Programs. *Psychologycal Intervantion*. 2024. Vol. 33, № 1. P. 1–14. DOI: https://doi.org/10.5093/pi2023a14

6. Ihnatenko K., Sadzaglishvili Sh. The digitalization of social services in response to the war in Ukraine. *Social Work and Education.* 2023. Vol. 10, № 3. P. 276–289. DOI: https://doi.org/10.25128/2520-6230.23.3.2

7. Білецький О. П. Інтеграція цифрових технологій у соціальну роботу: виклики та перспективи. *Публічне управління та соціальна робота*. 2024. Т. 1. С.38–42. DOI: https://doi.org/10.32782/3041-1319/2024-1-6

8. Сіденко Ю., Сухарніков В., Орлов Д. *Напрями цифровізації та реформування механізмів державного управління та адміністрування України. Аспекти публічного управління*. 2025. Т. 13. № 3. С. 39–45. URL: https://aspects.org.ua/index.php/journal/article/view/1133

9. Саприкін В. (2025). Впровадження інноваційних технологій для покращення ефективності публічного управління в контексті євроінтеграції України. *Аспекти публічного управління.* № 13 (4). С. 5–10. DOI: https://doi.org/10.15421/152538

10. Ukraine 2024 Report. Commission Staff Working Document. European Commission. URL: https://enlargement.ec.europa.eu/document/download/1924a044-b30f-48a2-99c1-50edeac14da1_en

11. Henze-Pedersen S., Kirkegaard S. Digital communication and child participation in child welfare services: a scoping review of potentials and challenges. *European Journal of Social Work*. 2025. Vol. 25, № 2. P. 300–312. DOI: https://doi.org/10.1080/13691457.2024.2353854

12. Lutz N. M., Greiner M. V., Vaughn L., Schondelmeyer A., Freehling E., Fox K. Beall S. J. Automated information sharing in foster care: perspectives on impact and expansion. *Frontier Pediatr*. 2025. Vol. 13. DOI: https://doi.org/10.3389/fped.2025.1543076

13. Wang X., Oussalah M., Niemela M., Ristikari T., Virtanen P. Towards AI-governance in psychosocial care: A systematic literature review analysis. *Journal of Open Innovation: Technology, Market, and Complexity.* 2023. Vol. 9, № 4. DOI: https://doi.org/10.1016/j.joitmc.2023.100157

14. Піддубний М. Будинки дитячих травм. Як українські інтернати отримують мільйони гривень на маніпуляціях вихованцями. *NV Україна: вебсайт*. 2025. URL: https://nv.ua/ukr/ukraine/events/diti-siroti-chomu-internati-ne-zacikavleni-u-vsinovlenni-ta-kudi-ydut-groshi-na-utrimannya-vihovanci-50499553.html

15. Зелена книга «Реформа деінституціалізації в Україні». Київ, 2025. URL: https://sos-ukraine.org/wp-content/uploads/2025/08/zelena_knyga_de-i__soscv-bmz.pdf (дата звернення: 17.07.2026).

16. Chor K., Oltmans C. Cost-Benefit of Treatment Foster Care Oregon (TFCO) versus Residential Care in Illinois. *Research on Social Work Practice.* 2024. *Vol. 34,* № 8. DOI: https://doi.org/10.1177/10497315231206752

17. Bárdits A., Bíró A., Elek P., Kertesi G. Family foster care or residential care: The impact of home environment on children raised in state care. *Journal of Population Economics.* 2025. *Vol. 38.* DOI: https://doi.org/10.1007/s00148-025-01129-9

18. Osborne S. P., Powell M., Cui T., Strokosch K. Value Creation in the Public Service Ecosystem: An Integrative Framework. *Public Administration Review*. 2022. Vol. 82, № 4. P. 634–645. DOI: https://doi.org/10.1111/puar.13474

19. Сидоренко Н. Сучасні тенденції розвитку публічного управління. *Аспекти публічного управління*. 2022. № 10 (3). С. 59–63. DOI: https://doi.org/10.15421/152220

20. *The OECD Digital Government Policy Framework: Six Dimensions of a Digital Government*. *OECD: вебсайт*. 2020. DOI: https://doi.org/10.1787/f64fed2a-en

21. Bronfenbrenner U., Morris P. A. The Bioecological Model of Human Development. In: *Handbook of Child Psychology. Vol. 1: Theoretical Models of Human Development.* 6th ed. Hoboken, NJ: John Wiley & Sons., 2006. DOI: https://doi.org/10.1002/9780470147658.chpsy0114

REFERENCES:

1. Tsopa V., Yavorska O., Cheberiachko S., Mamatova T., & Lapko K. (2025) Reformuvannia systemy instytutsiinoho dohliadu za ditmy v Ukraini v umovakh viiskovoi ahresii [Reforming the system of institutional care for children in Ukraine under military aggression]. *Aspekty publichnoho upravlinnia – Public Administration Aspects*, vol. 13, no. 3, pp. 53–62. Available at: https://aspects.org.ua/index.php/journal/article/view/1135

2. Hrytsyshyna L. V. (2024) Zdiisnennia prava na simeini formy vykhovannia v umovakh voiennoho stanu [Exercise of the right to family-based forms of care under martial law]. *Analitychno-porivnialne pravoznavstvo – Analytical and Comparative Jurisprudence*, no. 3, pp. 139–143. DOI: https://doi.org/10.24144/2788-6018.2024.03.22 (in Ukrainian).

3. Yunina M. P., & Krasilnikov V. P. (2025) Realizatsiia prava dytyny na simeinu turbotu cherez opiku ta pikluvannia v umovakh voiennoho stanu [Implementation of the child's right to family care through guardianship and custody under martial law]. *Analitychno-porivnialne pravoznavstvo – Analytical and Comparative Jurisprudence*, no. 6, part 1, pp. 461–467. DOI: https://doi.org/10.24144/2788-6018.2025.06.1.71 (in Ukrainian).

4. Maguire D., May K., McCormack D., & Fosker T. A. (2024) A systematic review of the impact of placement instability on emotional and behavioural outcomes among children in foster care. *Journal of Child & Adolescent Trauma*, vol. 17, no. 2, pp. 641–655. DOI: https://doi.org/10.1007/s40653-023-00606-1

5. Vallejo-Slocker L., Indioaga-Mondragon N., Axpe I., Willi R., Guerra-Rodriguez M., Montserrat C., & Valle J. F. (2024) Systematic Review of the Evaluation of Foster Care Programs. *Psychologycal Intervantion*, vol. 33, no. 1, pp. 1-14. DOI: https://doi.org/10.5093/pi2023a14

6. Ihnatenko K., & Sadzahlishvili S. (2023) The digitalization of social services in response to the war in Ukraine. *Social Work and Education*, vol. 10, no. 3, pp. 276–289. DOI: https://doi.org/10.25128/2520-6230.23.3.2 (in Ukrainian).

7. Biletskyi O. P. (2024) Intehratsiia tsyfrovykh tekhnolohii u sotsialnu robotu: vyklyky ta perspektyvy [Integration of digital technologies into social work: challenges and prospects]. *Publichne upravlinnia ta sotsialna robota – Public Administration and Social Work*, vol. 1, pp. 38–42. DOI: https://doi.org/10.32782/3041-1319/2024-1-6 (in Ukrainian).

8. Sidenko Yu., Sukharnikov V., & Orlov D. (2025) Napriamy tsyfrovizatsii ta reformuvannia mekhanizmiv derzhavnoho upravlinnia ta administruvannia Ukrainy [Directions of digitalization and reform of public governance and

administration mechanisms in Ukraine]. *Aspekty publichnoho upravlinnia – Public Administration Aspects*, vol. 13, no. 3, pp. 39–45. Available at: https://aspects.org.ua/index.php/journal/article/view/1133 (accessed July 17, 2026).

9. Saprykin V. (2025) Vprovadzhennia innovatsiinykh tekhnolohii dlia pokrashchennia efektyvnosti publichnoho upravlinnia v konteksti yevrointehratsii Ukrainy [Implementation of innovative technologies to improve the efficiency of public administration in the context of Ukraine's European integration]. *Aspekty publichnoho upravlinnia – Public Administration Aspects*, vol. 13, no. 4, pp. 5–10. DOI: https://doi.org/10.15421/152538 (in Ukrainian).

10. European Commission (2024) Ukraine 2024 Report. Commission Staff Working Document. Available at: https://enlargement.ec.europa.eu/document/download/1924a044-b30f-48a2-99c1-50edeac14da1_en

11. Henze-Pedersen S., & Kirkegaard S. (2025) Digital communication and child participation in child welfare services: A scoping review of potentials and challenges. *European Journal of Social Work*, vol. 25, no. 2, pp. 300–312. DOI: https://doi.org/10.1080/13691457.2024.2353854

12. Lutz N. M., Greiner M. V., Vaughn L., Schondelmeyer A., Freehling E., Fox K., & Beall S. J. (2025) Automated information sharing in foster care: Perspectives on impact and expansion. *Frontiers in Pediatrics*, vol. 13 DOI: https://doi.org/10.3389/fped.2025.1543076

13. Wang X., Oussalah M., Niemelä M., Ristikari T., & Virtanen P. (2023) Towards AI governance in psychosocial care: A systematic literature reviewanalysis. *Journal of Open Innovation: Technology, Market, and Complexity*, vol. 9, no. 4. DOI: https://doi.org/10.1016/j.joitmc.2023

14. Piddubnyi M. (2025) Budynky dytiachykh travm. Yak ukrainski internaty otrymuiut miliony hryven na manipuliatsiiakh vykhovantsiamy [Houses of childhood trauma: How Ukrainian residential institutions receive millions of hryvnias by manipulating children]. *NV Ukraina*. Available at: https://nv.ua/ukr/ukraine/events/diti-siroti-chomu-internati-ne-zacikavleni-u-vsinovlenni-ta-kudi-ydut-groshi-na-utrimannya-vihovanci-50499553.html

15. *Zelena knyha "Reforma deinstytutsializatsii v Ukraini"* [Green Paper "Deinstitutionalization reform in Ukraine"] (2025) Kyiv. Available at: https://sos-ukraine.org/wp-content/uploads/2025/08/zelena_knyga_de-i__soscv-bmz.pdf

16. Chor K., & Oltmans C. (2024) Cost-benefit of Treatment Foster Care Oregon (TFCO) versus residential care in Illinois. *Research on Social Work Practice*, vol. 34, no. 8. DOI: https://doi.org/10.1177/10497315231206752

17. Bárdits A., Bíró A., Elek P., & Kertesi G. (2025) Family foster care or residential care: The impact of home environment on children raised in state care. *Journal of Population Economics*, vol. 38. DOI: https://doi.org/10.1007/s00148-025-01129-9

18. Osborne S. P., Powell M., Cui T., & Strokosch K. (2022) Value creation in the public service ecosystem: An integrative framework. *Public Administration Review*, vol. 82, no. 4, pp. 634–645. DOI: https://doi.org/10.1111/puar.13474

19. Sydorenko N. (2022) Suchasni tendentsii rozvytku publichnoho upravlinnia [Current trends in the development of public administration]. *Aspekty publichnoho upravlinnia – Public Administration Aspects*, vol. 10, no. 3, pp. 59–63. https://doi.org/10.15421/152220 (in Ukrainian).

20. OECD (2020) *The OECD Digital Government Policy Framework: Six Dimensions of a Digital Government*. DOI: https://doi.org/10.1787/f64fed2a-en

21. Bronfenbrenner U., & Morris P. A. (2006) The bioecological model of human development. In W. Damon, R. M. Lerner (Eds.), *Handbook of Child Psychology. Vol. 1: Theoretical Models of Human Development* (6th ed.). Hoboken, NJ: John Wiley & Sons. DOI: https://doi.org/10.1002/9780470147658.chpsy0114

Дата надходження статті: 29.07.2026
Дата прийняття статті до публікації: 27.10.2026
Дата публікації статті: 06.11.2026